

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.6.2010
KOM(2010)335 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**Årsrapport for 2010 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker for
udvikling og ekstern bistand i 2009**

SEK(2010)773

Indsatsen over for globale udfordringer

Året 2009 var overalt i verden et vanskeligt år. Følgerne af fødevarepriskrisen i 2007-2008 blev forværret af den økonomiske og finansielle krise, hvilket resulterede i global recession. Den Europæiske Union reagerede hurtigt for at afbøde de negative virkninger i dens nabolande. Den styrkede også sin indsats for at sikre, at kriserne ikke satte en stopper for de fremskridt hen imod virkeliggørelsen af millennium-udviklingsmålene, som er gjort de seneste år.

EU-fødevarefaciliteten, der kom på plads ved udgangen af 2008 som svar på fødevarepriskrisen, udgjorde en platform for konkrete foranstaltninger. Af den mia. EUR, der er givet tilsagn om under denne facilitet, var der bevilliget 837 mio. EUR ved udgangen af 2009. Formålet med faciliteten er at udfylde hullet mellem nødhjælp og mellem- til lang sigtet udviklingsbistand. Den økonomiske og finansielle krise, som begyndte i anden halvdel af 2008, forværrede situationen - specielt i de fattige lande. Det skønnes, at 40-80 mio. personer i udviklingslandene på grund af kriserne vil befinde sig i en situation med absolut fattigdom. På grundlag af forslagene fra Europa-Kommissionen i april 2009¹ blev der aftalt omfattende, rettidige, målrettede og koordinerede foranstaltninger. Allerede ved årets udgang var der som følge heraf under den såkaldte sårbarheds-FLEX afsat 215 mio. EUR til at hjælpe 11 afrikanske og to caribiske lande med at lukke huller i deres offentlige budgetter for 2009. 160 mio. EUR var udbetalt ved udgangen af 2009, og de resterende 55 mio. EUR vil blive udbetalt i første kvartal af 2010. Hertil kommer, at 2009-midtvejsrevisionen af landestrategidokumenterne var særligt rettidig, hvilket gjorde det muligt for EU at tilpasse sine individuelle samarbejdsprogrammer til en situation under forandring.

Europa-Kommissionen spillede en proaktiv rolle i flere internationale forummer (herunder inden for G8, G20 og FN) med henblik på at sikre, at der blev taget behørigt hensyn til konsekvenserne af den finansielle og økonomiske krise i de fattigste lande, og at der blev truffet specifikke foranstaltninger for at afhjælpe dem.

2009 var også præget af en øget indsats over for klimaændringerne. I opløbet til klimaforhandlingerne i København i december 2009 intensiverede EU samarbejdet og dialogen med partnerudviklingslandene. Kommissionen offentliggjorde meddelelsen "*Flere internationale midler til klimafinansiering: Et europæisk koncept for en aftale i København*", som skulle hjælpe udviklingslandene i deres indsats over for klimaændringerne². EU nåede i december til enighed om en "hurtigfinansiering" på 2,4 mia. EUR årligt for perioden 2010-2012 for at bistå udviklingslandene med at tilpasse sig klimaændringerne og reducere den kulstofbaserede energi. Det var også hensigten at forberede dem til at forvalte de større finansieringsbeløb til afhjælpning og tilpasning, som der var givet tilsagn om for perioden efter 2012. Den globale klimaalliance (Globale Climate Change Alliance) modtog i 2009 en tildeling på 35 mio. EUR til støtte for de fattige lande, der er mest sårbare over for klimaændringer, dvs. de mindst udviklede lande og små østater, der samtidigt er udviklingslande. I februar 2009 offentliggjordes meddelelsen "*EU-strategi til støtte*

¹ I et dokument med titlen "Støtte til udviklingslandene til at håndtere krisen".

² KOM(2009) 475 endelig af 10.9.2009.

for katastroforebyggelse i udviklingslande"³. Den tager sigte på at begrænse katastrofernes omfang i de mest sårbare lande.

Aktive forbindelser i hele verden

Den Europæiske Union holdt i løbet af 2009 topmøder med centrale aktører som f.eks. Kina, Indien og Rusland.

Styrkelsen af de politiske forbindelser med Latinamerika fortsatte i 2009. Kommissionen vedtog i september en meddelelse, der fastlægger nye strategiske rammer for forbindelserne mellem EU og Latinamerika. Den latinamerikanske investeringsfacilitet blev vedtaget i december med en finansiering på 10,8 mio. EUR, der skal tiltrække supplerende investeringer til fordel for transport, energi og miljø og anvendes til at støtte den sociale og private sektor.

I maj 2009 blev der officielt indledt forhandlinger med AVS-landene om den anden revision af Cotonou-aftalen. Der blev i årets løb også sat gang i den 10. EUF-midtvejsrevision, som vedrører de fremskridt, der indtil nu er gjort, og ajourfører samarbejdsstrategien og de finansielle tildelinger til de berørte lande.

De strategiske forbindelser med Afrika blev styrket yderligere inden for rammerne af den fælles Afrika-EU-strategi for at styrke den fælles indsats over for kontinentale og globale udfordringer. Den politiske dialog blev styrket og fastlæggelsen af køreplaner for de otte tematiske partnerskaber resulterede i konkrete fremskridt til fordel for begge kontinenter.

Med udgangspunkt i Sydafrikas stærke engagement i konfliktstyringen i Afrika intensiverede EU og Sydafrika dialogen om fred og sikkerhed markant i 2009.

Det første topmøde mellem EU og Pakistan fandt sted i Bruxelles i juni 2009. EU afsluttede også i november 2009 forhandlinger med Irak om en partnerskabs- og samarbejdsaftale, som efter planen underskrives i 2010, hvorved der for første gang vil være aftalebaserede forbindelser mellem EU og Irak.

Som led i den europæiske naboskabspolitik (ENP) blev der med naboskabsfinansieringsfaciliteten i 2008-2009 finansieret 25 projekter inden for transport, miljø og energi samt i sociale og private sektorer, og tilskuddene beløb sig til i alt 170 mio. EUR. Dette bidrog til at mobilisere 7,35 mia. EUR i investeringer fra internationale finansielle institutioner.

Hen imod virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene

Der er i de seneste år generelt gjort fremskridt med forskellige millenniumudviklingsmål og -indikatorer. Fremskridtene er imidlertid uensartede, og visse lande og regioner, navnlig i landene syd for Sahara, halter bagefter. Hertil kommer, at udsigterne til vedvarende fremskridt er truet af den globale økonomiske krise, klimaændringerne og følgerne af tidligere fødevare- og olieprischok.

³ KOM(2009) 84 endelig af 4.3.2009.

Europa-Kommissionen udarbejdede i løbet af 2009 forberedende dokumenter på centrale områder for millenniumudviklingsmålene som f.eks. sundhed, uddannelse og ligestilling af mænd og kvinder. Vedtagelsen af disse politikker i 2010 vil være med til at forme den interne EU-debat om millenniumudviklingsmålene og indgå i EU's bidrag til FN-topmødet i september 2010, hvor der skal gennemføres en revision af disse udviklingsmål. Det er Kommissionens ønske, at EU når til enighed om en bred strategi for, hvordan virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene kan fremskyndes frem mod 2015 og for, hvordan de positive resultater kan konsolideres og gøres bæredygtige. Mange initiativer, herunder meddelelsen om forvaltning af skatter og afgifter i udviklingslande og en revision af politikker vedrørende fødevarer sikkerhed, blev også inddraget i overvejelserne.

Kommissionen støttede sundhed, uddannelse, beskæftigelse, social beskyttelse og kultur via en lang række forskellige instrumenter og kanaler, herunder budgetstøtte, med det formål at styrke de nationale systemer og tilpasse støtten til de nationale politikker.

Som medlem af bestyrelsen i Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria (GFATM) og repræsentant for EU, som er en stor bidragsyder (med 872 mio. EUR i perioden 2002-2009), fortsatte Kommissionen med at spille en aktiv rolle i dette initiativ og deltog også aktivt i Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination (GAVI). Som fast medlem af bestyrelsen for *Education for All - Fast Track Initiative* fokuserede Kommissionen på bistandseffektivitet, behovene i sårbare stater og spørgsmål med hensyn til regeringsførelse.

Kommissionen har øget sin indsats markant for at nå millenniumudviklingsmålet vedrørende ligestilling. Der blev i 2009 ydet støtte til ikke-statslige aktørers indsats mod analfabetisme hos voksne og fremme af kvinders ejendomsret.

I overensstemmelse med millenniumudviklingsmål nr. 7 fokuserede Kommissionen også på store miljøspørgsmål som f.eks. klimaændringer, ørkendannelse, biodiversitet, fiskeri og bevarelse af skove. Der blev også fortsat ydet støtte til, at udviklingslandene kunne implementere multilaterale miljøaftaler.

I løbet af året fortsatte Kommissionen sin indsats for at forbedre adgangen til og kvaliteten af udviklingslandenes oplysninger om millenniumudviklingsmålene. Der blev gennemført undersøgelser af oplysningerne og ydet støtte til at styrke den statistiske kapacitet i udviklingslandene. Situationen ser meget bedre ud end de foregående år, men der er stadig betydelige mangler ved de indikatorer, der anvendes til at evaluere virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene.

Sikring af politikernes relevans

Med den europæiske udviklingskonsensus⁴ formulerede EU og medlemsstaterne for første gang en fælles vision for udvikling. Hovedbestanddelene er: mere bistand, bedre bistand, forbedret sammenhæng i udviklingspolitikker og fokus på Afrika. I 2009 - fire år efter konsensusens vedtagelse - gennemførte Kommissionen en

⁴ Udviklingskonsensusen blev godkendt i december 2005 af formændene for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet.

foreløbig vurdering af gennemførelsen af konsensusen, som er blevet en bredt accepteret og værdifuld reference for alle udviklingsaktører.

Bistand alene er ikke nok til at hjælpe de fattigste lande til at udvikle sig, og Kommissionen har i de seneste år gjort sig store anstrengelser for at sikre, at alle EU-politikker er i overensstemmelse med dens indsats for at nå millenniumudviklingsmålene. Det er årsagen til, at sammenhængen i udviklingspolitikken er et supplerende og nødvendigt bidrag til udvikling.

Kommissionen offentliggjorde i september 2009 sin anden større rapport, som dækker 12 politikområder, der har indvirkning på udvikling. Der er tale om handel, miljø, klimaændringer, sikkerhed, landbrug, fiskeri, globaliseringens sociale dimension, beskæftigelse og anstændigt arbejde, migration, forskning og innovation, informationssamfundet, transport og energi. Et andet område, hvor Kommissionen tilstræber positiv synergi i forhold til udviklingsmålene, er skatteforvaltningen.

Rapporten viser tydeligt den store indvirkning EU har via sine mange politikker, processer og instrumenter vedrørende udviklingslandene. Inden for forskning, miljø og energi har EU-politikkerne givet særligt positive resultater. EU og udviklingslandene samarbejder på forskningsområder af interesse for udviklingslandene, f. eks. sundhed og fødevarerikkerhed. Forskere fra udviklingslandene opfordres til at deltage i forskningsprogrammer og mobilitetsordninger. Inden for miljøpolitik er EU gået i spidsen for beskyttelsen af verdens skove. I henhold til EU-handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet indfører EU kun certificeret tømmer fra partnerlandene for at bekæmpe ulovlig skovhugst. I energisektoren vil det bindende mål i direktivet om vedvarende energi (20 % af energien skal senest i 2020 være vedvarende energi) fremme eksporten af biobrændsel fra udviklingslandene. En ordning for bæredygtighed tvinger importører af biobrændsel til at opfylde miljøkriterier og rapportere om mulige negative økonomiske følger i tredjelande.

På grundlag af de indhøstede erfaringer nåede ministerrådet i november 2009 til enighed om⁵ fem prioriterede indsatsområder inden for de eksisterende 12 politikområder: handel og finanser, klimaændringer, fødevarerikkerhed, migration og fred og sikkerhed.

Indsatsen for at gøre EU's eksterne politikker mere udviklingsfokuserede skal modsvares af sunde nationale politikker i udviklingslandene. For EU er regeringsførelsen afgørende, hvis fattigdommen skal bekæmpes gennem forbedring af investeringsklimaet og forvaltningen af de offentlige finanser, begrænsning af korrupsionen, forbedring af forvaltningen på skatte- og afgiftsområdet og skatteinddrivelse med sigte på udvikling og styrkelse af kontrolinstitutioner for at øge ansvarligheden og stabiliteten. Kommissionen anerkender, at styrkelsen af demokratiet er en intern proces i hvert enkelt land, men den er fast besluttet på at adressere demokratisk regeringsførelse både som et specifikt politikområde og som et tværgående spørgsmål, der vedrører alle programmer og sektorer. I forbindelse

⁵ Udviklingspositiv politikkoherens - Politikammer for en EU-dækkende strategi ((KOM(2009) 458 endelig).

med politikdialoger og dialoger med partnerlande vedrørende menneskerettigheder rejser EU f.eks. fortsat jævnlig spørgsmål om ligestilling og kvinders rettigheder. I visse lande støtter Kommissionen projekter, der vedrører børn berørt af væbnede konflikter og vold mod børn. For første gang blev der i 2009 arrangeret en regional workshop om oprindelige folk, minoriteter og kastebaseret diskrimination med fokus på Sydøstasien og Sydøstasien. God regeringsførelse og respekten for menneskerettigheder i partnerlandene forbedrer ikke kun kvaliteten af EU-bistanden, men er også en af de grundlæggende EU-værdier.

Europæisk bistand - større beløb, som anvendes bedre

Den Europæiske Union (27 medlemsstater og Europa-Kommissionen) bekræftede sin stilling som den største donor af udviklingsbistand i 2009, idet den tegnede sig for mere end halvdelen⁶ af den officielle udviklingsbistand på verdensplan, nemlig 48,2 mia. EUR. Alene Kommissionen afsatte 12 mia. EUR og udbetalte 10 mia. EUR.

Kommissionen fortsatte i 2009 med at øge bistandseffektiviteten. Kommissionen har stået i spidsen for initiativer vedtaget af forummer på højt plan om bistandseffektivitet, der har været tilrettelagt af OECD's Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC). For at øge fremskridtet og kunne fremvise konkrete resultater på det næste forum i Seoul i 2011 har Kommissionen fungeret som katalysator og koordinator for at forbedre synergien mellem medlemsstaterne. Dette gjorde det muligt for Rådet i november 2009 at vedtage EU-operationelle rammer, der fokuserer på tre hovedprioriteter for bistandseffektivitet, som blev opstillet under det sidste forum i Accra i 2008: mere målrettet bistand gennem donorarbejdsdeling, øget anvendelse af landesystemer og forbedret teknisk samarbejde. Kommissionen vedtog på den baggrund en ambitiøs handlingsplan i januar 2009.

Kommissionen har holdt fast ved at yde støtte i form af budgetstøtte (se nedenfor) og har revideret den måde, hvorpå den yder teknisk bistand, for at sikre mere bæredygtige resultater. Den arbejder tættere sammen med andre donorer og uddelegerer endog ansvaret for gennemførelse af visse EU-støtteprogrammer til EU-medlemsstaterne. EU har ydet ubunden bistand i et usædvanligt omfang og har også ændret sin tilgang til betingelser samt taget skridt til at gøre bistanden mere forudsigelig og gennemsigtig.

Kommissionen arbejder tæt sammen med internationale organisationer, navnlig FN og Verdensbankgruppen. Der blev i 2009 undertegnet aftaler til i alt 935 mio. EUR med "FN-familien", hvilket udgjorde omkring 10 % af EU's samlede bistandstilsagn. De aftaler, der blev undertegnet med Verdensbanken, beløber sig til 469 mio. EUR. Selv om disse midler forvaltes af internationale organisationer efter disses egne procedurer, kontrollerer Kommissionen, at midlerne forvaltes korrekt i overensstemmelse med EU-standarderne og, eventuelt, EU-procedurene. I 2009 blev der med FN, Verdensbanken og Den Internationale Valutafond undertegnet aftaler, som fastsatte mandatet i forbindelse med denne kontrol. Aftalen med Den

⁶ EU-15-medlemmerne af OECD's Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) tegner sig for 56 % af alle DAC-medlemmernes officielle udviklingsbistand.

Internationale Valutafond gjorde det også nemmere for Kommissionen at samarbejde med den om programmer til bekæmpelse af pengevidvaskning.

Hvad angår samarbejdet mellem Europa-Kommissionen og lokale myndigheder, gennemførtes i 2009 de første faser af den strategi, Kommissionen havde lagt fast i meddelelsen fra 2008 om *Lokale myndigheder: Igangsættere af udvikling*⁷. De første konferencer om decentraliseret samarbejde, der samlede mere end 300 repræsentanter for lokale myndigheder i EU og udviklingslande, blev afholdt i Bruxelles i december 2009. Samarbejdet med ikke-statslige aktører fortsatte i løbet af året, både for så vidt angår deres inddragelse i fastlæggelse af udviklingsstrategier og deres rolle som gennemførelsesansvarlige for udviklingsaktioner.

Budgetstøtte

Budgetstøtte er for Kommissionen en af de foretrukne måder at yde bistand, hvilket er i overensstemmelse med principperne om øget lokalt ejerskab, om at fremme udviklingskapaciteten i partnerlandene, sikre at bistanden er tilpasset de nationale politikker samt om at reducere transaktionsomkostningerne i forbindelse med bistandsydelse.

Budgetstøtte er en mekanisme, hvorved midlerne overføres til modtagerlandets finansministerium, forudsat det lever op til de fastsatte betalingsbetingelser. Kommissionen indgik i 2009 forpligtelser for 2,4 mia. EUR i bistand til eksternt samarbejde⁸ på denne måde. Bistanden ydes enten i form af generel budgetstøtte til gennemførelse af en national udviklingspolitik/-strategi eller i form af sektorspecifik budgetstøtte, der skal hjælpe partnerlandet med at gøre fremskridt i en given sektor.

I 2009 udgjorde forpligtelserne vedrørende generel budgetstøtte 35 % af al ny budgetstøtte svarende til 869 mio. EUR. Alle 23 modtagerlande var beliggende i AVS-regionen. I 2009 blev ca. 10 % af den nye generelle budgetstøtte ydet til sårbare lande (se diagram).

Anvendelsen af sektorspecifik budgetstøtte blev øget en smule i 2009. De samlede forpligtelser vedrørende denne støtte udgjorde 1,6 mia. EUR svarende til ca. 65 % af de nye budgetstøtetransaktioner i 2009. Denne form for støtte blev anvendt til næsten al ny budgetstøtte uden for AVS-regionen. I EU-naboskabslandene og Sydafrika ydes der navnlig budgetstøtte til erhvervsuddannelse og anden uddannelse, reform af den offentlige sundhedssektor, vand- og spildevandsforvaltning, transport, miljø og beskæftigelse samt grundlæggende skolegang. I Asien vedrørte alle forpligtelser de sociale sektorer. I Latinamerika var de vigtigste sektorer uddannelse og social samhørighed. I AVS-regionen var sektorbudgetstøtten koncentreret om traditionelle sektorer (veje, sundhed og uddannelse) og nogle nye sektorer som decentraliseret landbrug og udvikling af menneskelige ressourcer.

EU afprøver nu en ny metode til evaluering af budgetstøtte, som er baseret på en redegørelse for OECD's udviklingskomité. Der blev iværksat pilotevalueringer i 2009 i Tunesien, Mali og Zambia. Hvis pilotforsøgene viser sig at være positive, vil

⁷ KOM(2008) 626 af 8.10.2008.

⁸ Dette dækker kun bistand forvaltet af Samarbejdskontorer EuropeAid.

den fastsatte metode med harmoniserede evalueringsprocedurer i alle modtagerlande foreligge i midten af 2011.

Kommissionens geografiske evalueringer, der blev afsluttet i 2009, viser at overgangen til budgetstøtte i næsten alle lande havde en positiv indvirkning på f. eks. dialogen med partnerlandene, donorkoordinering, offentlig finansiel styring og politikreformer i de støttmodtagende lande. Disse konklusioner er imidlertid baseret på et begrænset antal tilfælde og kan ikke generaliseres.

Styrkelsen af systemer til forvaltning af offentlige finanser er fortsat af afgørende betydning for, hvorvidt der ydes budgetstøtte, således at det kan sikres, at regeringerne er ansvarlige for anvendelse af deres budgetter over for deres egne skatteydere og skatteyderne i EU. Værktøjet til vurdering af offentlige udgifter og finansiel ansvarlighed (PEFA), som er udviklet af Kommissionen sammen med Verdensbanken og visse andre organisationer, anvendes til at fastlægge indikatorer til måling af, om landene gør fremskridt med deres systemer til forvaltning af offentlige finanser. Fra juni 2005 til udgangen af 2009 blev der gennemført PEFA-evalueringer i 105 lande, heraf 62 fra AVS-regionen. Dette dækker næsten alle lande, som nyder godt af EU-budgetstøtte.

Der gennemføres uddannelseskurser for at forbedre Kommissionens tjenestegrenes evne til at fastlægge og gennemføre budgetstøtteprogrammer. Ansatte i partnerlandenes administrationer og for personale fra andre donorer kan normalt deltage i disse kurser.

Efter Europa-Kommissionens opfattelse er budgetstøtte den bedste form for bistand for visse sårbare lande ovenpå kriser eller konflikter - også selv om disse lande ikke er formelt kvalificeret til det. Kommissionen mener, at budgetstøtte kan lette stabilisering og medvirke til at undgå yderligere forværring af den økonomiske og politiske situation. Det er årsagen til, at den i 2009 fastlagde nye retningslinjer for at tilpasse kriterierne for budgetstøtte til deres specifikke situation. Som en konsekvens heraf vil budgetstøtteprogrammerne blive udarbejdet på en sådan måde, at risiciene mindskes, og det sikres, at mulighederne udnyttes umiddelbart efter en konflikt eller en krise. → **Se yderligere oplysninger i pkt. 5.1.2 i den fuldstændige rapport.**

Resultatorienteret indsats

Kommissionen bestræber sig på at måle resultaterne af sine udviklingssamarbejdeforanstaltninger. Dette er en vigtig prioritet for alle donorer. Den medvirker til at kanalisere bistanden derhen, hvor behovet er størst. Indtil nu har de fleste donorer fokuseret mere på input, udbetaling af midler og tekniske aspekter og mindre på resultater, indvirkning og bæredygtighed. Måling af projekters og programmets resultater, konsekvenser og bæredygtighed er af helt afgørende betydning, hvis der skal foretages en vurdering af bistandens indvirkning på fattigdomsbekæmpelsen.

I praksis har Kommissionen i de seneste år forsøgt at hæve sine standarder inden for bistandsydelse, kvalitetskontrol, ansvarlighed og overvågning af resultater. Den er gået ind i en reform af sine procedurer for at gøre dem enklere, mere kvalitets- og resultatfokuserede og bringe dem i overensstemmelse med internationalt fastsatte mål med hensyn til bistandseffektivitet. Kommissionen har også udviklet mere

dynamiske former for partnerskaber med bistandsmodtagerne og med andre donorer og har forenklet sine procedurer og afklaret reglerne for levering og gennemførelse.

Indsatsen var i 2009 koncentreret omkring:

- Gennemførelse af reformen af Kommissionens tekniske samarbejde for at forbedre bistandseffektiviteten. De vigtigste elementer i denne fase var at fastlægge retningslinjer og at etablere et system til at overvåge reformens resultater
- Vedtagelse af en række metodeinstrumenter i 2009 for at forenkle og effektivisere ydelsen af ekstern EU-bistand
- Udvikling af færdigheder og kapacitet hos det personale, der yder ekstern bistand i hovedkvarteret og i delegationer
- En revision af det vigtigste kvalitetsredskab, der anvendes i projekternes udviklingsfase, som er en peer-evalueringsmekanisme - "oQSG" (office Quality Support Group) - der i 2009 dækkede næsten 100 % af de støtteberettigede projekter og programmer.

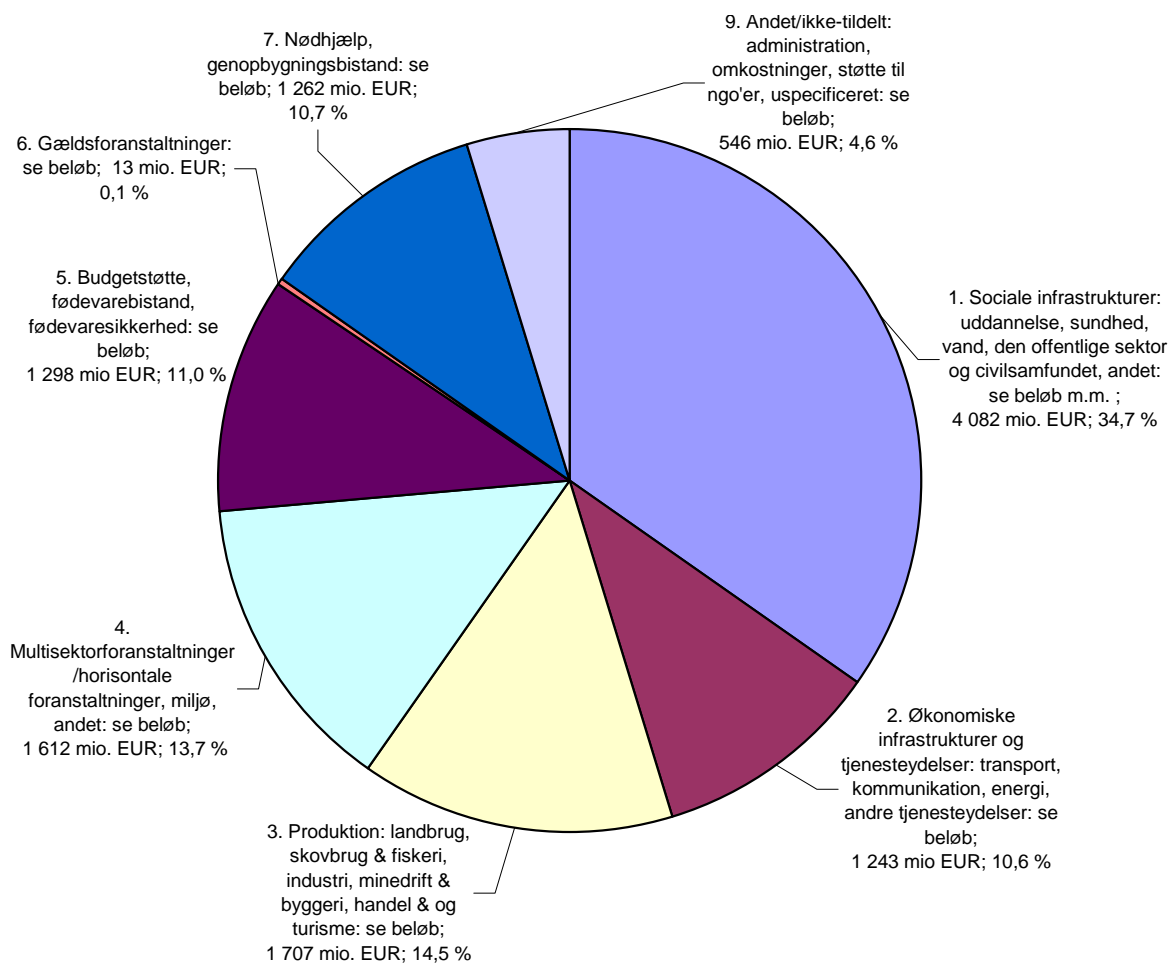
Kommissionen har et aktivt evalueringsprogram: Der blev iværksat 19 nye evalueringer i 2009. De vigtigste konklusioner i de afsluttede evalueringer er, at programmeringen, gennemførelsen og effektiviteten er korrekt i de fleste tilfælde. Effektiviteten og bæredygtigheden anses stadig for at være de svageste punkter. EU-interventionerne har en positiv indvirkning, men partnerlandenes ejerskab bør styrkes.

Der blev i 2009 udarbejdet i alt 1 548 resultatorienterede overvågningsrapporter (ROM-rapporter). Det er udtryk for en stigning på 24 % i forhold til 2008. Resultaterne for 2009 viste, at der blev opnået bedre projektresultater end i 2008.

Sammenfattende kan det siges, at Kommissionen har handlet hurtigt for at afhjælpe problemer forårsaget af kriserne i 2008-2009 og for at sikre, at dens ressourcer anvendes bedst muligt. EU har vist sin evne til at innovere og tilpasse sine bistandsinstrumenter over for nye udfordringer. Dynamikken i denne proces har skabt ny synergi og mere effektivitet.

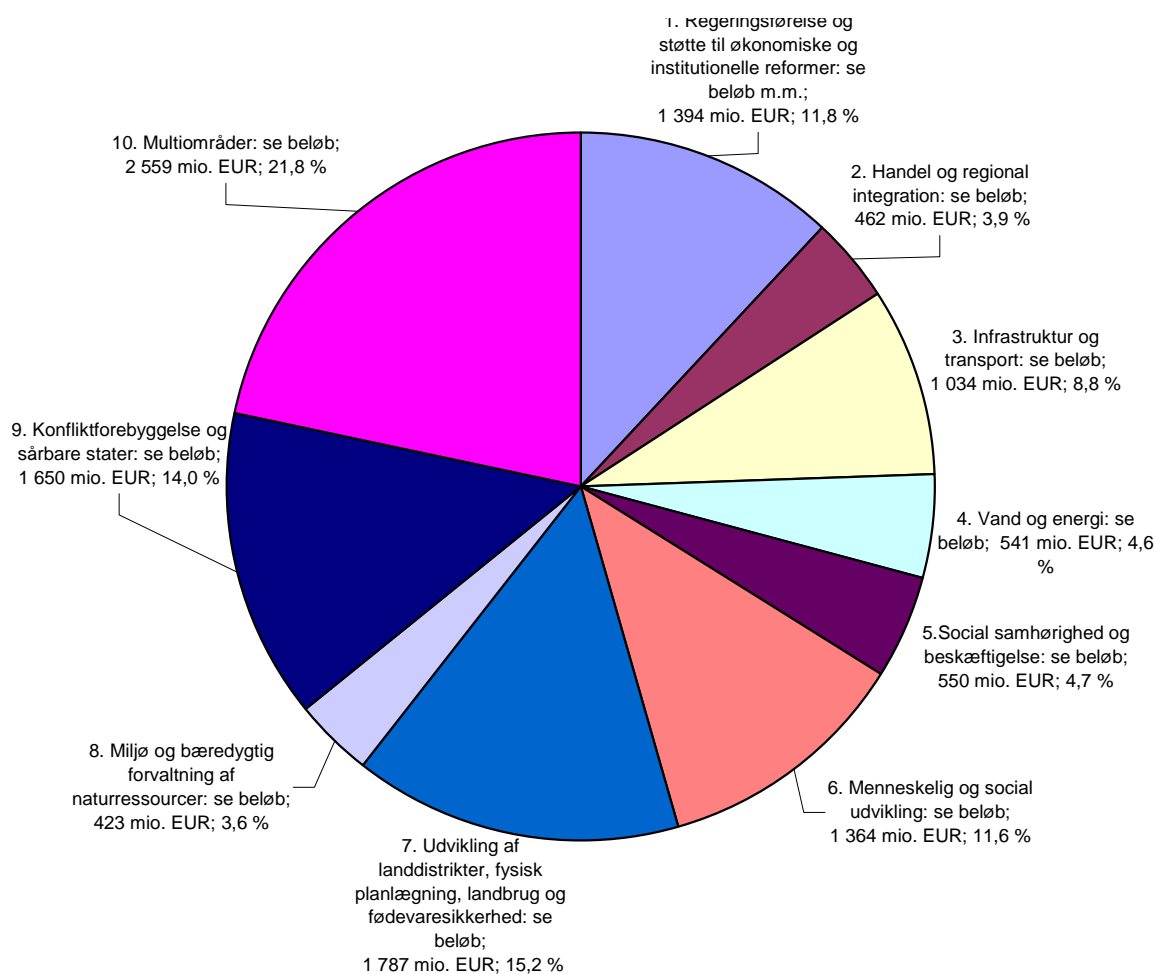
Kommissionen vil fortsætte sin indsats for at nå millenniumudviklingsmålene, som skal gøres til genstand for en større international revision i 2010.

Diagram 1: Fordeling af officiel udviklingsbistand på sektorer

Forpligtelser i 2009 i mio. EUR
Officiel udviklingsbistand, der forvaltes af Europa-Kommissionen

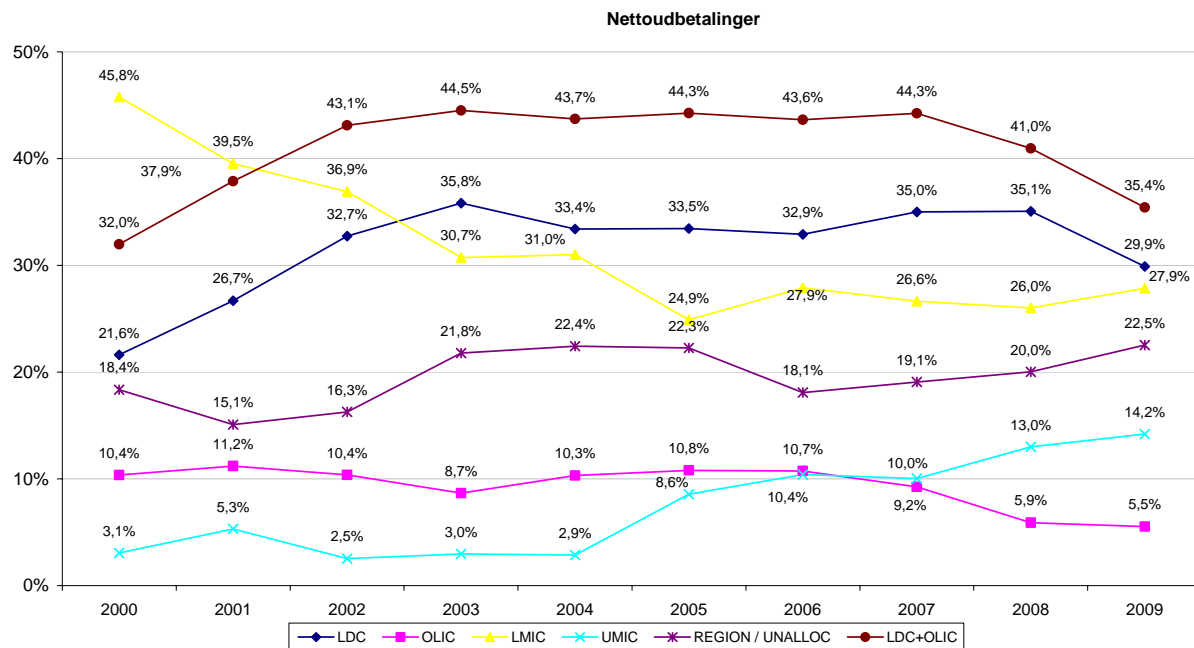
Diagram 2: Europæisk konsensus: områder vedrørende EU-udviklingssamarbejde

Forpligtelser i 2009 i mio. EUR

Officiel udviklingsbistand, der forvaltes af Europa-Kommissionen

Diagram 3: Fokus på fattigdom 2000-2009

2000-2003: Europa-Kommissionens rapportering til DAC (efter samme metode: landespecifikke tildelinger til LDC'er/OLIC'er, inkl. EIB, udbetalinger i alt)

2004: Oplysninger fra årsrapport

2005, 2006 og 2007: Oplysninger fra årsrapport iht. til DAC-listen over modtagere som ajourført i 2006

2008: Oplysninger fra årsrapport iht. DAC-listen over modtagere som ajourført i 2008

2009: Foreløbige oplysninger fra årsrapporten iht. DAC-listen over modtagere som ajourført i 2008

LDC: Least Developed Countries (mindst udviklede lande)

OLIC: Other Low Income Countries (andre lavindkomstlande)

LMC: Lower Middle Income Countries (mellemindkomstlande i lavere gruppe)

UMIC: Upper Middle Income Countries (mellemindkomstlande i højere gruppe)

REGION/UNALLOC: Regional Programmes and Unallocated (regionale programmer og ikke-tildelt)

Den procentvise nedgang for LDC'erne kan til dels forklares ved stigningen i de samlede udbetalinger af officiel udviklingsbistand, navnlig for regionale/ikke-tildelte programmer.

Disse programmer begunstiger også de fattigste lande.

I den nye DAC-liste, som trådte i kraft i 2008, er en række OLIC'er blevet omklassificeret til mellemindkomstlande i lavere gruppe: Cameroun, Kap Verde, Indien, Republikken Moldova, Mongoliet, Nicaragua og Republikken Congo..